

ת"פ 1459/09/16 - מדינת ישראל נגד מועטז' אבו עליון

בית משפט השלום בבאר שבע

09 ינואר 2017

ת"פ 1459-09-16 מדינת ישראל נ' אבו עליון(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ המתמחה רפי שמואל

נגד

מועטז' אבו עליון (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חסן ג'מל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון להספקת סמים מסוכנים ופעולות בציוד קצה רט"ן בכלא.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28.8.2016 סמוך לשעה 02:14, ליד כלא באר שבע, ניסה הנאשם לספק 2 יחידות של סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל נטו של 88.6 גרם לאסיר שזהותו אינה ידועה למאשימה ואשר כלוא בבית הסוהר. זאת עשה בכך שהשליך 2 חבילות שהכילו את הסם מעל חומת בית הסוהר, אל תוך שטח בית הסוהר, בכדי שהאסיר יאסוף אותן. במעמד המתואר לעיל, יחד עם הסם האמור, זרק הנאשם אל תוך שטח בית הסוהר ציוד קצה רט"ן הכולל 6 מכשירי טלפון סלולאריים, אוזניות, 2 מטענים ו- 3 כרטיסי זיכרון נשלפים (דיסק און קי). במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 25, רווק שהשתחרר ממאסר קודם כחודשיים טרם מעצרו בגין התיק שבכותרת. בתקופה זו התגורר ברהט בבית אמו ועבד כחשמלאי יחד עם אביו ואמור היה להתחתן. מסר כי סיים 12 שנות לימוד, בהן למד חשמל שלאחריהן עבד בתחום עבודות החשמל במפעלים שונים. לנאשם 8 אחים בגילאים 17 עד 36, כאשר הוא החמישי בסדר הלידה. לדבריו, מאז שאביו נישא לנשים אחרות, הוא עזב את ביתם ומגיע לבקרים לעיתים רחוקות. האב מוכר לשירות המבחן בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות וכן מוכר למערכת בריאות הנפש. שלושה מבין אחיו מעורבים בפלילים. הנאשם שיתף כי בעבר נהג לצרוך אלכוהול בסופי שבוע ובאירועים משפחתיים, כאשר חדל מכך באופן עצמאי לפני כשנתיים, בעקבות קושי לשלוט במעשיו תחת השפעת אלכוהול.

בנוגע לעבירה בה הורשע, זה מודה בביצועה ומביע חרטה על מעשיו. לדבריו נפגש עם אדם אשר הציע לו, בתמורה לסכום כספי גבוה, להעביר עבורו חבילה דרך חומות בית הסוהר, הוא התפתה נוכח הסכום שהוצע לו ולא חשב על

השלכות מעשיו. עוד הוסיף כי לא ידע שהחבילה מכילה סמים וכי נאמר לו שיש בתוכה מכשירי טלפון, מטענים וכרטיסים נטענים. במהלך מעצרו שולב הנאשם על פי דבריו, בחינוך ומעוניין להשתלב בהליך טיפולי שיסייע לו להימנע ממעורבות פלילית בעתיד.

מבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן מציין חשיפה מגיל צעיר לנורמות עברייניות, אשר השפיעו על דפוסי אישיותו, קושי בהצבת גבולות חיצוניים או פנימיים. נטייה לפעול בדפוס פעולה אימפולסיבי ונגרר, תחת מניעים של סיפוק מידי. עוד מצביע שירות המבחן על הקושי של הנאשם לגלות התמדה ויציבות במסגרות השונות ונטייה לייחס את מעורבותו בפלילים לגורמים חיצוניים.

מבחינת גורמי סיכוי, שירות המבחן מצביע על כך שהנאשם מצוי כיום בתחילת הליך של בחינה עצמית והשלכות מעשיו ובחירותיו וכן עושה צעדים ראשוניים להתרחק מהשפעות שליליות במעצרו. שירות המבחן סבור כי קיימת נזקקות טיפולית, יחד עם זאת סבור כי יש מקום להטיל ענישה מוחשית, אשר תבדיר לו השלכות מעשיו, לצד המלצה כי במהלך מאסרו ישולב במסגרות טיפוליות.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה, במסגרת טיעוניה הכתובים לעניין העונש, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם שלום הציבור וביטחונו. לדבריה, הענישה הנוגעת לעבירות סמים שמה את הדגש על שיקולי גמול והרתעה וכן על הצורך להילחם בעבירות הסמים בכל שלבי שרשרת הפצת הסם.

אליבא המאשימה מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם, מן הראוי שינוע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בגדרי המתחם ביקשה לתת משקל לעברו הפלילי המכביד, הכולל מספר רב של הרשעות במגוון תיקים, וכן לאמור בתסקיר בדגש על ריבוי גורמי סיכון. בגין כל אלה סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם מנגד, הרחיב בפתח טיעונו את מה שלדבריו הן טעויות שנפלו מלפני שירות המבחן בכתיבת התסקיר. כך בין היתר, טען שקצין המבחן התייחס לכתב האישום המקורי ולא לכתב האישום המתוקן. בנוסף ציין כי קצין המבחן אינו דובר השפה הערבית, דבר אשר לדבריו: "פוגם במידה מסוימת בהבנת הלך רוחו, הבנתו וביטויו...". עוד נטען כי שירות המבחן מתבסס על היכרות מוקדמת עם הנאשם, בהיותו קטין, דבר שאינו רלוונטי לתיק שבפנינו נוכח חלוף הזמן הרב מאז החל הקשר האמור בשנת 2006. אלה כאלה הביאו אליבא ההגנה, את שירות המבחן להימנע מהמלצה טיפולית, הגם שהנאשם החל לערוך תפנית בחייו ונמנע מהשפעות שליליות אותן הוא פוגש בבית המעצר.

מעבר לכך ולגופם של דברים, ציין כי יש לראות את מכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד ועל כן לקבוע מתחם יחיד. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה הן במשטרה והן בבית המשפט. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין את רצונו לערוך שינוי באורחותיו. הנאשם אמנם הודה והורשע בביצוע העבירות, יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שפעל על פי הנחיית אחר, שהציע לו סכום כסף לשם ביצוע מעשים אלו וכי לא ידע ששקיות אלו מכילות גם סמים, נוסף על ציוד הרט"ן.

לאור האמור, סבור ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין 6 ל- 12 חודשים מאסר בפועל ובגדרי המתחם לתת ביטוי לנסיבות חייו הקשות, למצוקתה הכלכלית הקשה של משפחתו, להודאתו ולרצונו לעבור שינוי בחייו, להתחתן ולהקים משפחה.

הנאשם בדבריו לעונש, ביקש סליחה והביע חרטה על מעשיו, ציין כי הוא כבר עורך את ההכנות לחתונה וכי בכוונתו לעבוד לאחר שחרורו כעוזר חשמלאי יחד עם אביו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם במספר רב של ערכים מוגנים, בכללם בריאותו של הציבור, הסדר הציבורי ובעקיפין גם ביטחונו של הציבור.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

וכן ר' גם ע"פ 5953/13 מ"י נ' דוידי אהרון (6.7.14):

בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כי את נגע הסמים יש לעקור מן השורש, וכי לאור הנזק העצום שמסבים הסחר והשימוש בסמים בכלל, ובסם הקוקאין בפרט, ליחידים ולחברה בכללותה, יש להיאבק במעורבים בעבירות סמים, על ידי הטלת עונשים מרתיעים והולמים, תוך התחשבות בין היתר, בכמות הסם ובטיבו, בחומרת העבירות שבוצעו, בחלקו של הנאשם בהן ובעברו הפלילי [ראו למשל: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, [פורסם בנבו] פסקה 4 (4.7.2012) (להלן: עניין יונה)].

כאמור, הנאשם ביקש להחזיר סמים לתוך הכלא. על החומרה הגלומה בהחדרת סמים לכלא אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 6143/03 פורטל נ' מ"י (02/02/2004):

"תופעת הברחתם של סמים אל בין כתלי הכלא, מוכרת וידועה, וחרף המאמצים הבלתי-נלאים שעושה שירות בתי הסוהר כדי להדבירה, נראה כי יעד זה רחוק מהשגה. לפיכך, כשנלכדים אדם או חבורה אשר קשרו קשר לבצע עבירהסוג זה, נכון יעשה בית המשפט המוסמך אם יכביד עליהם את ידו, הן כדי לגמול להם על חטאתם, וגם כדי לטעת בתודעת הרבים מהו המחיר אותו עלול לשלם מי שנוטל על עצמו את הסיכון של החדרת סמים לבית סוהר".

בכך שניסה להחדיר מכשירי טלפון סלולריים וכרטיסי זיכרון אל תוככי הכלא, פגע הנאשם גם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי. בע"פ 2891/12 **מדינת ישראל נ' רבעא** [פורסם במאגרים], התייחס בית המשפט העליון לערכים המוגנים העומדים בבסיס איסור פלילי זה, וציין בין היתר כי: **"יש מקום להכביד בענישה בגין עבירות מסוג זה - וגישה זו מקובלת עליו לחלוטין. המדובר בעבירות שאין צורך להכביר מילים אודות השלכותיהן הפוטנציאליות, הרוות האסון...".**

עוד נכתב על ידי כב' השופטת ברק-ארז, כי: **"...הברחת מכשירי הטלפון אל בין כתלי הכלא נחשבת על-ידי גורמי הביטחון לפעילות בעלת השלכות מזיקות ביותר. השלכותיה חורגות הרבה מעבר לשאלות של משמעת בבית הסוהר עצמו אל עבר היבטים ביטחוניים ממש ומניעת פעילות של פשע וטרור מחוץ לכותלי בית הסוהר. מבחינה זו כל הברחה של מכשיר טלפון אל בית הסוהר יוצרת איום פוטנציאלי על שלום הציבור ומסכלת היבט חשוב של מטרות הענישה - ניתוקו של העבריין המורשע מרשת הפעילות העבריינית, ככל שהוא עדיין קשור בה".**

על החומרה הספציפית בה ראה המחוקק הכנסתו של ציוד קצה רט"ן ניתן ללמוד מתיקון 47 בפקודת בתי הסוהר שבו הוחמר העונש המירבי בגין הכנסת ציוד רט"ן פי חמישה, והועמד על שלוש שנות מאסר.

אכן, הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ורבה יותר מקום בו מדובר בהעברת טלפונים לאסירים ביטחוניים, אשר על דרך הכלל, נמנעת מהם האפשרות לעשות שימוש בטלפון. כך גם מרבית הפסיקה המצוטטת לעיל, דנה בהעברת ציוד תקשורת לאסירים ביטחוניים, דבר אשר מחייב לאבחן את עניינו של הנאשם שבפני לקולא. הגם כך, אין להקל ראש גם בהימצאות מכשירי תקשורת בידי עבריינים פליליים שאינם אסירים ביטחוניים. באמצעות מכשירים אלו יכולים אותם עבריינים, להמשיך ולשלוט בנעשה מחוץ לכותלי הכלא, בין אם לצורך עבירות פליליות ובין אם לצורך מתן הוראות כאלו ואחרות לאלו שסרים למרותם. לא זו אף זו, השימוש בטלפון על ידי אסירים מהווה זכות שניתנת לשלילה במקרים של הפרות נהלי הכלא. סנקציה זו מאבדת מהאפקטיביות שלה כאשר האסיר יכול לעשות שיחות ככל שחפץ בכך, ללא תלות במכשירי הטלפוניה המסופקים לו על ידי שב"ס.

למותר להוסיף כי בעוד ששימוש במערכות הטלפוניה המצויות בכלא, כדוגמת "שחף" וכיוצא באלה, נתונות לביקורת כזו או אחרת, מה שאין לומר בנוגע לשימוש סמוי מן העין בציוד תקשורת המצוי ברשותו של האסיר.

באשר למדיניות הענישה, בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם בעבירות בהן הורשע הנאשם, ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר שיגיעו לכדי שנתיים וחצי ויותר.

ככל שהדבר נוגע להחדרת ציוד תקשורת אל תוך הכלא, בתי המשפט נותנים דעתם בין היתר לטיב הציוד והיקפו, האם מדובר בציוד מוכן לשימוש או בחלקים ממנו, האם מדובר בציוד שנועד לאסירים ביטחוניים אם לאו, האם ציוד זה נועד לצרכים אישיים או לצורך ביצוע עבירות פליליות עתידיות, אופן החדרת הציוד והתחכום שבו הדבר נעשה.

על דרך הכלל וכ"כלל אצבע", ניתן לומר כי דינו של מי שהחדיר ציוד קצה רט"ן אל הכלא בו מצויים אסירים ביטחוניים להיאסר לתקופת מאסר משמעותית החל מ - 6 חודשים וכלה בעונשי מאסר של שנה וחצי. בהקשר לכך ראה בין היתר: בעפ"ג 45871-07-15 (מחוזי ב"ש) **אמאל סעדה נ' מדינת ישראל** (21.10.15), בעפ"ג 824-09-15 (מחוזי באר-שב) **מוחמד סעדה נ' מדינת ישראל** (23.12.15) בתפ"ח 37559-06-15 **מדינת ישראל נ' צלאח** (01.12.15), בת"פ 26478-12-13 **מדינת ישראל נ' מוצטפא** (08.04.14), ת"פ 32228-11-15 **מדינת ישראל נ' משאהרה**, (09.03.16), בת"פ 33296-03-15 **מדינת ישראל נ' מוחמד הדיב** (15.3.16). כאמור פסיקה זו דנה בהחדרת טלפונים לאסירים ביטחוניים ומכאן מתבקשת ההבחנה לקולא, יחד עם זאת יש בה כדי ללמד על החומרה בה רואים בתי המשפט את הפגיעה בערכים המוגנים בכגון דא.

גם בנוגע לעבירות הסמים, הפסיקה רבה ומגוונת. בעבירות אלו, על דרך הכלל בתי המשפט נותנים דעתם בין היתר לטיב הסם, כמותו, אופן החזקתו, אופן החדרתו לכלא, האם נועד לשימוש עצמי של אסיר או לצורך סחר בו בין האסירים השונים התמורה שניתנה בעדו וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה. ביתר פירוט, בעבירות שעניינן סחר או אספקת סם מסוג חשיש או קנביס, במשקל שנע בין עשרות גרמים עד למאה גרם, נגזרים עונשי מאסר בפועל שיכול ויונעו בין 6 חודשים ועד ל- 18 חודשים בגין כל עבירה. בהקשר לכך ראה בין היתר רע"פ 1271/13 סויסה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.3.13), עפ"ג (מח'י-ים) 47347-08-11 בירגאוז נ' מדינת ישראל, עפ"ג 13427-04-13 (מח' - ב"ש) קדוש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.13), עפ"ג 28822-04-12 (מח' - ב"ש) אינידקט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.6.12), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 46311-11-14, עפ"ג (ירושלים) 59106-03-14 מ"י נ' סליימה, ת"פ 14052-02-10 מ"י נ' אלמגור (פורסם במאגרים) (27.3.12).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני גבוה. ראשית, הנאשם מבצע את המיוחס לו מתוך בצע כסף גרידא. התשלום הגבוה שהוצע לו "סימא את עיניו" והביאו להימנע מכל שיקול דעת בדבר תוצאות מעשיו והשלכותיהן.

הנאשם מנסה להחדיר אל תוככי בית כלא באגודה אחת סמים יחד עם ציוד תקשורת. כל אחד מרכיבי החבילה אותה השליך הנאשם אסור בהחזקה על ידי מי מהאסירים, מגלם בתוכו סיכון ישיר וסיכון עקיף לביטחונם של האסירים והסוהרים יחדיו, אך לא רק להם.

אשר לסם הרי שגם אם אין המדובר בכמות גבוהה של סם, בוודאי שאין לומר שמדובר בכמות זניחה. יתר על כן, אפילו בית המשפט יצא מנקודת הנחה כי הסם אותו זרק הנאשם אל תוך חצר הכלא, נועד לצריכה עצמית, הימצאותם של סמים בסביבה עבריינית היא לכשעצמה יכול ותביא לתופעות עברייניות נלוות, אגב רצונם שלאחרים לשים ידם על סמים אלו, אף שלא בשיתוף פעולה מצדו של הנאשם. לא זו אף זו, ספק האם הימצאותו של אסיר תחת השפעת סמים מסוגים שונים יש בה כדי לשפר את המשמעת שלו או של אסירים אשר עושים שימוש בסם.

הימצאות סמים בכלא, יש בה לפגוע לא רק בבריאותם של מי אשר עושים בו שימוש אלא גם לפגוע בעקיפין באלו אשר מבקשים לנצל את שהותם בכלא להירתם להליך גמילה מסמים ומוצאים עצמם מוקפים בסם זמין, על המשמעויות הנגזרות מכך. בהקשר לכך, חדשות לבקרים נטען בפני בית המשפט כי הליך גמילה אמיתי אפשרי רק בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי הכלא, נוכח זמינותם של הסמים. הנחת מוצא זו אין לקבלה כגזירה משמיים ועל בית המשפט לתרום את חלקו במיגור הפצת הסמים בין כותלי הכלא, באמצעות ענישה הולמת.

תמונה דומה ואף חמורה יותר, נוגעת לציוד הרט"ן אותו השליך הנאשם אל חצר הכלא. בהקשר לכך יש ליתן הדעת לכך שמדובר במספר רב של מכשירי טלפון סלולאריים. 6 במספר, דבר אשר מלמד ולו בעקיפין על כך שנועד לשימושם של מספר אסירים. יחד עם מכשירי הטלפון הסלולאריים, נמצאו מטענים, אוזניות וכרטיסי זיכרון נשלפים. יוער כי הפסיקה ראתה לנכון לאבחן לחומרה את עניינו של נאשם שהחזיר ציוד מלא ומוכן לשימוש, אל מול מי שהעביר רכיב אחד מבין מספר רכיבי תקשורת, בחלקים מפורקים.

במעשיו של הנאשם וכמכלול יש כדי לפגוע גם במשמעת ובסמכות הסוהרים, מקום בו אסירים וסוהרים נוכחים לגלות כי כותלי הכלא לאו קְתָלִים הם, וחרף ההפרדה המובנית בהימצאות במאסר, האסירים עושים בכלא כבשלהם. המדובר בדפוס פעולה פשוט לביצוע, יחד עם זאת כזה המגלם בתוכו תעוזה לא מעטה. מדובר במעשים הכוללים תכנון והכנה מוקדמת, שהרי אין לצפות מהנאשם ומהאחר שהעביר לו ציוד זה על פי הנטען, שישליכו חבילות אל מעבר לחומת הכלא מבלי שיקדמו לכך תיאום ותכנון מול היעד של אותו ציוד, שאמור לאסוף אותו.

לא הובאו בפני בית המשפט אינדיקציות האם הנאשם ידע עבור מי אותו ציוד נועד ולאילו מטרה. בהעדר כל פירוט שכזה, יש להניח כי הנאשם היה אדיש ליעד הסופי של אותה חבילה ולתוצאות הנגררות לשימוש בסמים או בטלפונים שהיה נעשה בהם שימוש על ידי האוכלוסייה העבריינית השוהה בכלא.

מנגד ולקולא, בית המשפט ייקח בחשבון כי אין המדובר בסם הנמנה על הסמים הקטלניים, לכך שהכמות, גם אם אינה מזערית, אינה גבוהה במיוחד, העובדה כי הציוד נתפס בסמוך לאחר השלכתו, לעובדה כי אין מדובר בהעברת ציוד רט"ן לידי אסירים ביטחוניים.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 12 ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם, בגדרי המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הודאתו אשר יש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר וכן משום נטילת אחריות והבעת חרטה, כפי שזה ציין זאת בדבריו לעונש בפני בית המשפט וכך גם בפני קצינת המבחן. עוד תילקחנה בחשבון נסיבות חייו הקשות, הכוללות העדר דמות הורית סמכותית, חשיפה לדפוסי עבריינות שוליים מגיל צעיר ומצוקה כלכלית.

מנגד ולחומרא יש ליתן הדעת ראש וראשונה, לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 8 הרשעות קודמות במגוון עבירות,

בדגש על עבירות רכוש אך לא רק. בהקשר לכך הנאשם הספיק לרצות חרף גילו הצעיר, מספר לא מועט של עונשי מאסר, חלקם לתקופות ממושכות:

בשנת 2010 נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד, בגין עבירות נהיגה פוחזת ברכב, פריצה לרכב, הפרת הוראה חוקית והצתת מבנה במזיד. בנוסף, באותה שנה נגזרו עליו 10 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של גניבה ותקיפה לשם גניבה.

בשנת 2011 נגזרו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של פריצה לדירה וגניבה.

בשנת 2012 נגזרו על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל בגין פריצה לדירה.

בשנת 2014 נגזרו על הנאשם 13 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב, עוד בשנה זו נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל בגין עבירה של התפרצות לדירת מגורים.

בשנת 2015 נגזרו על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופריצה לרכב.

הנאשם מבצע את המיוחס לו פרק זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. צא ולמד כי הליכים פליליים קודמים בעניינו של הנאשם, לרבות ריצוי עונשי מאסר ממושכים, לא הרתיעו אותו ולא הביאוהו לעלות על דרך הישר. עוד עולה כי החל משנת 2011 ואילך, למעט תקופות קצרות, הנאשם מצוי מרבית הזמן מאחורי סורג ובריה. האמור לעיל יש בו כדי לתת משקל רב לשיקולי הרתעת היחידי לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. בהקשר לכך, יש להצר על כך שחרף הסתבכותו של הנאשם פעם אחר פעם בעבירות פליליות, וחרף כך שכבר מגיל צעיר נעשו עימו ניסיונות טיפוליים מצד שירות המבחן לנוער ובכלל, כל שהתגבש עד עתה זוהי בחינה עצמית ראשונית עובר למתן גזר הדין. מבלי להקל ראש ביחס לאותו "תחילת הליך של בחינה עצמית", הדבר אינו יכול להיחשב כרכיב טיפולי המצדיק הקלה בעונשו של הנאשם ואף לא קרוב לכך.

לא זו אף זו, בתיק זה שירות המבחן מונה שורה ארוכה של גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד, כך בין היתר שירות המבחן מציין כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים או חיצוניים, פועל באופן אימפולסיבי ונגרר, מתוך מניעים של סיפוק מידי של דחפים וזאת תוך התעלמות מכללים וחוקי החברה. עוד צוין כי הנאשם נוטה לייחס את מעורבותו בפלילים לגורמים חיצוניים ומתקשה להתמיד במסגרות השונות.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 28.8.2016;

- ב. 5 חודשים מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון או עבירות לפי סעיף 52 לפקודת בתי הסוהר;
- ג. 10 חודשים מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;
- ד. 2000 ₪ קנס או 10 עשה ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם עד ליום 1.1.18.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו כללי ליחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ז, 09/01/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט